

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Radka KORANDOVÁ		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2018/2019
Název práce	Motiv politika v tvůrčí fotografii		
Oponent práce	RNDr. Petr Novotný		

Posluchačka bakalářského studia Radka Korandová ukončuje své studium teoretickou prací nazvanou *Motiv politika v tvůrčí fotografii*. Práce je zpracována na cca 40 stranách včetně 40 obrazových příloh a doprovodného aparátu, jež obsahuje 10 položek použitých literárních pramenů a 39 položek literárních citací. Samotnou práci autorka rozdělila do úvodu, pěti kapitol a závěru.

V první kapitole se autorka zabývá historickým exkurzem. V tomto historickém exkurzu jmenuje prof. Karla Plicku, jako jednoho z našich politických fotografů a jeho snímky prezidenta T. G. Masaryka. Současně připomíná první „neoficiální“ státnické portréty a jako představitele této vlny si vybírá Andy Warhola a Johna Heartfielda. K této kapitole mám jen jednu poznámku. Škoda, že autorka neuveřejnila jednu z Plickových prezidentových fotografií ke srovnání s portréty Alžběty II. a W. Churchilla.

A ještě jedno upozornění na překlep **str. 12, 5. odst. 13. ř. zd.** „*Dalším umělec*“..

V druhé kapitole se autorka zabývá otázkou politka, prezidenta, na reklamní fotografii. Zevrubně se na začátku zabývá významem spolupráce fotografa Oliviera Toscaniho na reklamě italské módní firmy Benetton. Tady bych jen chtěl podotknout, že z textu není dost jasné, že né všechny fotografie, používané v reklamních akcích fi Benetton, jsou Toscaniniho. Např. autorem zmiňované fotografie Therese Frareho, umírajícího na AIDS v kruhu rodiny, byl tehdy student žurnalistiky Therese Frare.

Ke konci podkapitoly 2.1 vyslovuje autorka otázku, zda se Toscani neinspiroval ke svým montážím líbajících se státníků zvyklostmi východního bloku. Mám za to, že zvyk polibku ve frankofonním světě je myslím ještě starším, než na východě.

V podkapitole 2.3 uvádí autorka příklad použití obrazu státníka v drastické reklamě v Rumunsku, jež měla za úkol zlepšení bezpečnosti silničního provozu. Myslím, že k dokreslení ironie černého humoru fotografií slouží i nápis na nich: „*No tak to není, oběť je nevinná.*“ (ve volném překladu)

K poznámce na str. 18, stačilo, místo složitého geografického popisu, napsat „*pro francouzsky mluvící část Belgie*“

Kapitola 3 je nejobsáhlejší. Hned v úvodu této kapitoly si autorka klade otázku, proč se na oficiálních fotografiích státníci tváří vážně a současně se ptá, zda za to nemůže tzv. sovětský kult osobnosti. Na to nezle odpovědět jinak, než viděla jste portrét císaře Karla IV., krále Jiřího z Poděbrad, císařovny Marii Terézii či našeho z posledních panovníků Franz Josefa II. aby se na protrétech smáli od uchu k uchu? Oficiální portrét je oficiální portrét a ten měl vždy být obrazem přísného a moudrého panovníka a ne dvorního šaška. A to asi, podle mého mínění, přetrvává do dnes.

V podkapitole 3.1, podle mne trochu až moc podrobně popisuje na téměř dvou stránkách, jak americký fotograf Platon fotografoval ruského prezidenta Putina. Nerad bych autorku podezíral, ale připadá mi to, ve vztahu k ostatnímu textu, jako zbytečná vata.

Daleko zajímavěji v této souvislosti působí srovnání fotografování dvou amerických prezidentů Baraca Obamy a Donalda Trampa v podkapitole 3.2.

V podkapitole 3.3 autorka popisuje, jak vznikaly oficiální portréty našich prezidentů, jež byli v úřadě od sametové revoluce. Škoda, že nepodnikla cestu do nedávné naší historie v souvislosti s fotografováním státníka. Ve Zlíně ještě žijí lidé, pracovníci bývalého Výrobního družstva fotografa Zlín, kteří byli pověřeni vytvořením oficiálního portrétu posledního komunistického prezidenta dr. G. Husáka. Jejich zkušenosti by bylo velice zajímavé konfrontovat s uvedenými zkušenostmi fotografů z jiných zemí.

Trochu bylo pro mne zklamání, že se autorka ve 4 kapitole vyhla vlastnímu hodnocení uvedených sociálně angažovaných umělců, i když v závěru píše, že tato kapitola bylapro ní nejdůležitější. Není jasné, proč se zmiňuje právě o těch, o kterých píše, čím je jejich fotografické dílo tak vyjíměčné. A i když mluví o fotografiích Jescoa Denzela a Fabiana Reinbolda jako o fotografiích kancléřky Merklové a prezidenta Trapa, nakonec uvede fotografii, na níž Donald Tramp není, je překryt (viz str.42. obr. 37).

Stejně rozpačitě na mne působí i kapitola 5. Ta kdyby v práci nebyla, tak by se nic nestalo. Nic jsme se o časopisech s politickým duchem s pohledu autorky nedověděli.

V samotném závěru práce jsem očekával trochu hlubší zhodnocení celé práce. Celkově lze ale říci, že práce je na úrovni srovnatelných bakalářských

práci. Je psána čtivým jazykem a nutno zdůraznit bez jazykových chyb. Úroveň obrazových příloh je dobrá a doprovodný aparát je bez chyb. I přes některé drobné výhrady a polemiky, doporučuji práci posluchačky Radky Korandové k bakalářské obhajobě.

B – velmi dobře

Návrh klasifikace

Zlíně

30. května 2019

V(e) dne

RNDr.Petr Novotný

.....

... podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------